

GreytNews 48 - stichting Greyhounds Rescue Holland - 2 september 2013.

Nog nagenietend van een prachtige zomer met zelfs nog meer zomerzon in aantocht begint deze maand helaas ook weer het jachtseizoen voor de galgo's in Spanje. Aan mijn voeten een ondersteboven liggende galga die volledig ontspannen ligt te snurken. Voor haar is het leven in Spanje niet meer dan een vage herinnering. Wat een geluk. Maar hoe mooi zou de wereld kunnen zijn voor tienduizenden andere galgo's die minder geluk hebben. Voor hen zullen we altijd blijven vechten! Mocht u overwegen een galgo te adopteren kijk dan eens rustig rond op onze adoptiepagina, er staan een heleboel wachtende hondjes op. Verder hopen we u te mogen begroeten op onze GRH-wandeling a.s. zondag 8 september, meteen een unieke kans voor geïnteresseerden om kennis te maken met het ras galgo en vragen te stellen. Kom gerust langs, ook de GRH-shop staat weer voor u klaar. Voor nu wensen wij u veel leesplezier met deze Greytnews die weer vol staat met nieuws, verhalen en ervaringen.

De Wandelingen - 8 september a.s. GRH-wandeling in De Mortel!

En een bijzondere wandeling wordt het. Want Vera Thorenaar van de shelter in Malaga komt speciaal met een van haar vrijwilligsters over om hopelijk zoveel mogelijk gelukkige hondjes te kunnen zien. Het eindresultaat van hun confronterende werk in Spanje. Daarnaast is er onze tweede interactieve sessie die om 14.00 uur gegeven zal worden door Lisa Dempsey, deze keer met als thema "Binding bouwen met je hond". Een ieder die samen met de hond kosteloos mee wil doen aan deze leerzame sessie kan zich opgeven bij ons [evenemententeam](#). Doen! Hebt u nog hulpgoederen staan, neem deze gerust mee, want ons hulpgoederenteam is zoals altijd ook weer van de partij met Sjakie 2. Ondertussen tellen wij de dagen alvast af, want wat is het altijd gezellig op onze wandeldagen. Zondag 8 september a.s. hopen wij van harte u te mogen begroeten in De Mortel waar alle hondjes ook eens volledig veilig los kunnen lopen. Alle informatie leest u op [deze pagina](#). Voor een goede schatting van het aantal deelnemers stuurt u een mailtje naar ons [evenemententeam](#)!

Hond in het zonnetje - Blas.

Dit is het verhaal van Blas, geschreven door de Spaanse vrijwilliger van de shelter. Wie stelt zijn huis en hart open voor deze bijzonder lieve hond?

Onze lieve Blas kwam bij het asiel in oktober 2012. Hij kwam met vele wonden over zijn hele lichaam en was erg dun, en had twee gebroken tenen aan zijn voorpoot, zo gooiden ze hem over het hek van het asiel. Blas had een lange tijd nodig om fysiek en vooral psychisch te herstellen, werd nooit een getraumatiseerde en bange hond, maar vond menselijk contact niet leuk.

Blas leerde, na vele inspanningen van vrijwilligers, dat hem geen kwaad meer werd gedaan en begon een ongelofelijk lieve hond te worden, maar wel eentje die bij het naderen met zijn hoofd en staart naar beneden duikt, in een staat van onderwerping.

Na zijn revalidatie en veterinaire protocol, werd alle informatie naar het adoptieteam gestuurd, Blas was klaar om een gouden mandje te vinden. *Lees de rest van het verhaal op onze [website](#) !*

Uit de adoptiehoek.

Hier zijn de vakanties alweer voorbij en het gewone leventje neemt weer zijn vorm aan. Maar wat zijn we verwend met het weer. Zoveel mooie zonnige dagen, wij hebben er in iedere geval van genoten en we hopen jullie ook.

Ook al was het vakantie, we hebben zeker niet stil gezeten. En gelukkig waren er ook mensen die graag een hondje wilden adopteren. Ook de huisbezoekers en de vluchtafhalers stonden in de vakantie voor ons klaar, heel fijn. Zo konden we de adopties gewoon afronden en enkele van deze hondjes al naar huis laten komen. De honden die nog wachten gaan we natuurlijk proberen zo snel mogelijk ook naar huis te krijgen.

We zijn de afgelopen weken ook druk geweest met de hondjes op de website. We hebben van veel hondjes een update en/of nieuwe foto's en filmpjes gekregen. Deze zijn inmiddels allemaal op de site bij de hondjes geplaatst. Verder zijn er ook nieuwe hondjes bij gekomen, van pup tot senior, galgo's, mixjes en podenco's. Wie weet zit er een lieverd voor jullie bij. Al met al staan er genoeg leuke en lieve hondjes op om uit te kiezen, ze zijn zeker de moeite waard om even onze adoptiepagina voor te bezoeken. Want ja... ze verdienen het toch allemaal even hard!

We zijn nog steeds op zoek naar pleeggezinnen, en met name families waar ook reutjes terecht kunnen. Ook zou het fijn zijn gezinnen zonder katten te mogen verwelkomen. Mocht je vragen hierover hebben, mail dan naar pleeg@greyhoundsrescue.nl of spreek ons, Anneke Baljeu en/of Ria Burgers gerust even aan. Wij hopen jullie en de hondjes 8 september a.s. weer te zien tijdens onze wandeling!

Zwaar weer voor dierenkliniek Amicos.

Het is moeilijk voor onze dierenkliniek Amicos in Utrera, heel moeilijk. Aan het begin van het jaar leek het er nog op dat de crisis een niet al te grote klap voor de prille kliniek zou zijn, maar helaas is het beeld nu anders.

De crisis heeft ook in Spanje alle reserves tot op het bot weggesneden en daardoor spreekt de portemonnee luider dan anders. En sommige mensen weten daar handig gebruik van te maken, ook al gaat het voorbij aan fatsoen en ook aan regels. Langzaam maar zeker merken de vrijwilligers van Amicos dat ondanks een hele redelijke prijs voor vaccinaties en de dagelijkse benodigdheden, de klanten meer en meer wegblijven. En niet alleen zij. Ook andere dierenartsen in de omgeving kampen met een teruglopende clientèle.

Wat blijkt? Een galguero kaapt onbeschaamd deze klandizie weg. Door samenwerking met andere galguero's koopt deze nu de dagelijkse goederen massaal in bij een groothandel en biedt deze vanuit huis tegen zeer goedkope prijzen aan. Maar niet alleen voedsel en dergelijke: ook vaccinaties worden op grote schaal ingekocht en door een handjeklap met een plaatselijke dierenarts kunnen mensen nu tegen spotprijzen hun hond laten vaccineren. En zo sluist deze slimme boer de klanten naar zichzelf en de samenwerkende dierenarts. Mag dat dan allemaal zo maar? Nee, legaal is het niet, maar helaas wordt er niet tegen opgetreden.

De dierenartsen in Utrera en omstreken hebben hier enorm onder te lijden. En dus ook Amicos. Een paar maanden geleden begonnen we, ondanks de slechte economische situatie, een heel klein beetje winst te maken. Winst die we wilden gebruiken om de shelters tegemoet te komen in hun medische kosten en dierenwelzijn nog meer op de kaart te zetten. Nu lijken we weer terug bij af.

Maar we gaan niet bij de pakken neerzitten en zoeken naar mogelijkheden om de klanten weer terug te krijgen en te behouden! Want kostenbesparing in een kliniek die alleen met vrijwilligers werkt op een heel klein budget, dat is bijna niet meer mogelijk. En ook al lijkt er geen einde aan te komen: ook deze crisis gaat ooit eens voorbij!

Ons leven met de greyhounds & Galgo's - door Gerda en Ed de Jong.

Onze eerste kennismaking met de windhond gaat ruim 25 jaar terug. Na het overlijden van onze eerste hond (een echte "Bastard") vonden we in het asiel in Hoorn "Lady", een zwaar getraumatiseerde greyhound. Ze had meer dan vier maanden in de kop van Noord Holland rondgezworven en kwam van bij een malafide fokker uit Dordrecht, tenminste dat bleek uit het oormerk. In het asiel heeft men haar tot een acceptabel niveau weten op te peppen. Met veel liefde hebben we haar tot haar dood toe als een lief, maar kwetsbaar maatje bij ons gehad. Ze heeft ongeveer tien jaar bij ons mogen zijn.

Na haar overlijden kwam "Liberty" uit Spanje. Eerst geplaatst bij een gezin waar ze absoluut niet gedijde en een groot deel van de dag alleen moest zijn. Zij was gered uit een dodingstation bij Barcelona en had een zwaar leven gehad, getuige de spierontwikkeling als gevolg van anabolen en de vele verwondingen. Met veel geduld en liefde heeft ze van haar ongeveer vijfde levensjaar tot aan haar dood bij ons mogen wonen. Ze werd ondanks haar opgelopen schade toch nog zestien jaar.

Halverwege het leventje van "Liberty" kwam er een Galgootje bij. Dit was "Lima", een schat van een hond, maar bij de jacht ook aangeschoten. Ze miste haar rechteroog en had nog verscheidene kogeltjes of hagelresten in haar kopje. Of het door deze verwondingen kwam weten we niet, maar na anderhalf jaar is ze gestorven aan kanker. Na het overlijden van "Lima" viel ons oog op "Lana", een galgo in Spanje met een langdurig ontwrichte schouder waar ze alle dagen veel pijn van had. In Spanje wilde men haar laten inslapen omdat ook haar gezonde poot tekenen van beschadiging door overbelasten ging vertonen. Nadat we te kennen hadden gegeven het met haar te willen proberen is ze ingevlogen en bij GINN geopereerd, waarbij haar rechterschouder werd geamputeerd. Het was een fantastisch dapper hondje en bij het eerste contact legde ze onmiddellijk haar kopje in onze handen, zo van "ik ga met jullie mee". En zeg daar nog maar eens nee tegen!

Lees de rest van het verhaal op onze [website!](#)

Vanuit de hulpgoederenhoek.

Ook het hulpgoederenteam merkt dat Nederland en België te maken hebben met een financiële crisis. Door een ander inkoop- en verkoopbeleid zijn er diverse vaste leveranciers die nu veel minder over-datum-hondenvoer kunnen leveren.

Heel jammer voor onze Spaanse makkers, want juist in de Spaanse shelters is de financiële crisis zo zichtbaar. Voer wordt vermengd met oud brood om de honden toch eten te kunnen geven.

Daarom willen we u allen vragen om te helpen hulpgoederen in te zamelen. Bij de komende wandeling in De Mortel zal het hulpgoederenteam weer aanwezig zijn om uw hulpgoederen in ontvangst te nemen.

Pas als we een vrachtwagen vol hebben, kunnen de hulpgoederen naar Spanje worden gebracht. Zullen we daarom met elkaar de mensen in Spanje eens verrassen met een hoop hulpgoederen?

Vooraf hondenvoer, medicijnen, verband en manden zijn van harte welkom. Mocht u niet naar de wandeling kunnen komen, kijkt u dan op de website waar het dichtstbijzijnde inzamelpunt voor hulpgoederen is. Het hulpgoederenteam zal zorgen dat het daar dan wordt opgehaald.

Dan toch nog twee bijzondere giften aan hulpgoederen van mensen die anoniem willen blijven: in totaal 40 manden en 22 draadkooien. Bedankt!

Nieuwszaken.

Hierboven heeft u net kunnen lezen dat we zitten te springen om hulpgoederen voor een nieuw transport richting onze shelters in Spanje. In afwachting van uw, hopelijk massale, reacties hebben we besloten al onze shelters in Spanje alvast een financieel steuntje in de rug te geven. Er is dan ook € 250,00 naar elke shelter overgemaakt. Dat dit meer dan welkom was blijkt wel uit de vele reacties die we meteen mochten ontvangen, zonder uitzondering waren ze echt ontzettend blij en dankbaar. Bedankt lieve mensen voor al uw donaties die dit mogelijk hebben gemaakt. Hopelijk kunnen we met uw hulp ook snel een hele berg hulpgoederen richting Spanje sturen, dat zou fantastisch zijn!

Nu heel wat anders maar voor al onze donateurs (min. € 17,50) ligt ook dit jaar weer een presentje klaar in de vorm van onze **GRH DVD 2013**. Bent u (ook) dit jaar donateur? Dan kunt u de dvd **gratis** afhalen op al onze wandelingen, vraag er even naar bij de shop of bij Mieke Kerkhoven. Kunt u niet naar de wandelingen komen? Geen nood, laat het ons even weten en tegen betaling van de verzendkosten van € 3,00 sturen wij u deze dvd graag toe. Bedankt voor uw steun!

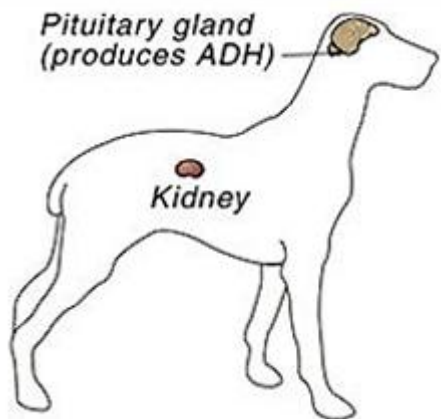
Uit de nazorg - door Joke Langeveld.

Na jaren de pleeg (ook de nazorg van de pleeghonden) en later de adoptie voor GRH te hebben gedaan ben ik gevraagd om de nazorg van een aantal hondjes te doen. En daar hoefde ik niet lang over na te denken. Ik ben net begonnen en heb de eerste foto's al binnen. Heel erg leuk om te zien en vooral leuk voor de shelters en pleeggezinnen in Spanje. Ook fantastisch om alle enthousiaste berichtjes te lezen over hun net geadopteerde hondje.

Ook de nazorg van de pleeghonden deed ik graag. Vooral omdat ik ze goed kende door het contact wat ik had met de pleeggezinnen. Zo kon ik de pleeghondjes verder volgen.

We proberen altijd zelf alle vragen op te lossen, maar als die te ingewikkeld zijn vragen we raad aan onze gedragsdeskundige of sturen we de adoptant door naar haar. Het is enorm belangrijk dat de adoptanten de problemen (groot of klein) die ze met hun hond hebben aankaarten. Ik heb gemerkt dat het vaak al helpt om samen oplossingen te zoeken. Het gevoel dat je niet alleen staat kan al helpen.

We hopen natuurlijk altijd dat het allemaal goed gaat en dat iedereen blij is met z'n geadopteerde hond en dat er geen afstand van de hond gedaan hoeft te worden. Helaas is dat niet altijd te vermijden. Maar toch hoop ik dat we het aantal afstandshondjes kunnen verkleinen door te proberen de adoptanten goed te begeleiden en samen goede oplossingen te zoeken.

Diabetes Insipidus - door Hanna Brok.

Onze hond Kia Ora is nu 3 jaar oud. Wij hebben haar 2 jaar geleden geadopteerd.

Kia Ora was in het begin een hele bange hond en ze is na 3 dagen uit angst al weggelopen. Gelukkig hebben we haar teruggevonden.

Toen zij weer thuis was, dronk zij in één keer een hele bak water leeg. Ik dacht dat ze geen water had kunnen drinken in de vier dagen dat ze op stap was geweest.

Voor Kia Ora was het een zegen dat ze weer bij ons terug was. Uiteindelijk bleek de boze wereld enger te zijn dan wij.

Kia Ora was altijd erg dorstig. Ze dronk veel, maar de ene hond drinkt nu eenmaal meer dan de andere hond, dus ik zag er geen gevaar in.

Als we gingen wandelen, kon ze de sloot niet voorbij lopen, zonder deze leeg te drinken.

Na een tijdje kon ik haar helemaal niet meer uit het water krijgen. Snoepjes, worstjes of andere lekkernijen waren niet belangrijk, water dat was het enige waar ze naar toe getrokken werd.

Het werd steeds dwangmatiger. *Lees de rest van het verhaal op onze [website](#) !*

GRH en de vrijwilligers.

We doen het eigenlijk nooit. En we geloven ook niet dat iemand van al onze vrijwilligers er ooit om vraagt of het nodig vindt. Nee, eigenlijk doen we ons werk voor de hondjes als een vanzelfsprekend iets. Alles voor de hondjes immers. Toch willen we graag aandacht besteden aan wat onze vrijwilligers allemaal doen. Want staat u er wel eens bij stil dat er achter de schermen 7 dagen per week doorgewerkt wordt, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat? En dat u daarom altijd zo snel antwoord van ons krijgt? Of dat er eigenlijk een heleboel komt kijken bij het inzamelen en transporteren van de hulpgoederen zowel in Nederland als in België? Ook onze Facebook en website vragen veel tijd om ze actueel te houden. Een team van nazorgers staat klaar voor de kersverse adoptanten en al hun vragen of verhalen over hun pas geadopteerde hondjes. Het pleegteam belt en mailt wat af in samenwerking met ons superdrukke adoptieteam. En wat dacht u van de vluchtafhalers, mensen die in hun vrije tijd en vaak voor eigen rekening - op welk tijdstip dan ook - hun auto instappen om naar de luchthaven te rijden om daar de aankomst en overdracht van adoptiehondjes te begeleiden? Het bestuur is ondertussen druk om alles in goede banen te leiden en ook de uitgebreide administratie die een stichting als GRH met zich meebrengt is in handen van een trouwe hardwerkende vrijwilligster. Er worden teksten vertaald van het Spaans naar het Nederlands of andersom. De adoptiehonden moeten op de adoptiepagina beschreven worden. met foto's en filmpjes. U krijgt regelmatig deze GreytNews waar ook veel werk inzit. De GRH-shop draait al jaren goed en bij elke wandeling staat de GRH kraam voor u klaar. En zo zijn er nog heel veel meer mensen die ons een warm hart toedragen en zich op wat voor manier dan ook inzetten voor GRH en de hondjes. Nee, we hoeven echt geen pluim en wij slaan onszelf ook niet op de borst. Wij zijn niet belangrijk, want dát zijn de hondjes, dáár gaat het om. Maar het mag best eens gezegd worden dat wij reuze trots zijn op al onze vrijwilligers zonder wie GRH niet zou kunnen bestaan. Mensen, jullie zijn kanjers!

Zo trouw als een Galgo - door Ietje.

In 2000 adopteerde ik mijn eerste Galgo. Een prachtige wit-beige reu van drie jaar waar ik op slag verliefd op werd. Helaas werd hij kort na aankomst zeer ernstig ziek. Opgegeven door de dierenartsen reisde ik stad en land af op zoek naar een remedie. Ik droeg hem letterlijk door het leven en moest mezelf regelmatig afvragen of ik hem niet beter uit zijn lijden kon laten verlossen. Maar gelukkig vond ik op het nippertje een remedie middels de natuurlijke geneeswijze. Hij genas met succes! September 2012 overleed hij op vijftienjarige leeftijd na een zeer kort ziekbed. Twaalf mooie, onvergetelijke jaren hebben we samen doorgebracht. Niño was een trouwe, evenwichtige jongen die mij volgde als een schaduw, overal waar ik ging. Een riem was hoogst overbodig. Ik meende dat deze bijzonder innige band ontstaan was door mijn zorg voor hem toen hij zo ziek en zwak was. Ik meende ook dat ik geluk had gehad dat Niño zo weinig jachtingstinct had en slechts joeg als hij daar zin in had. Hij was niet overgeleverd aan zijn instincten maar leek te kunnen kiezen of hij er voor zou gaan of niet. Het was meer een hobby dan een drang. ze. *Lees de rest van het verhaal verder op onze [website](#) !*

[Uitschrijven GreytNews](#)
[Powered door YMLP](#)